

התובע:

בנימין נתניהו, ת.ז. 000090555

על ידי ב"כ עו"ד נבות תל צור ו/או עו"ד טל שפירא אחי
שפירא, כפרי, בר זיק, עורכי דין
מרחוב הנחשת 3 (בניין B קומה 1), תל-אביב
טלפון: 03-7177700; פקס: 03-7177711

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. בן כספית

2. אלי עזור

3. דורון כהן

על ידי ב"כ עו"ד מורן מאירי ו/או עו"ד רוז בן-דור ואחי
מטרי, מאירי ושות', עורכי-דין
מרחוב אריאל שרון 4, גבעתיים (מגדל השחר קומה 17
טלפון: 03-6109000; פקס: 03-6109009

4. בית דפוס מעריב בע"מ [בפירוק מרצון]

כתב הגנה

מוגש בזאת כתב הגנה מטעם הנתבעים 1-3 ("הנתבעים"). כל הטענות בכתב הגנה זה נטענות במצטבר או לחלופין, הכול לפי הקשר הדברים. מוכחש כל הנטען בכתב התביעה, למעט אם הנתבעים הודו בו במפורש. הכחשת הנטען בסעיף זה או אחר לכתב התביעה משמעה גם הכחשת כל סעיפיו הקטנים (ככל שיש) והכחשת תוכנו של כל נספח וחישוב, אם נזכר. אין בהעלאת טענה ו/או אזכור עובדה בכתב הגנה זה בכדי להעביר את נטל הראיה מהתובע מקום שנטל זה מוטל על כתפיו לולא נטענה הטענה ו/או אוזכרה העובדה.

לאור כל האמור בכתב הגנה זה, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את התביעה ולחייב את התובע בהוצאות, לרבות שכר טרחת עו"ד ומע"מ בגינו כדין.

ההדגשות בציטוטים שלהלן אינן במקור.

א. כללי

1. מדובר בתביעת סרק קנטרנית משוללת בסיס, "תביעת השתקה" קלאסית שהוגשה בחופזה, בניסיון של התובע לייצר "ספין" תקשורתי על חשבון הנתבעים ואף לוותה במסע שיימינג מביש מצד התובע (ראש הממשלה כזכור) נגד הנתבע 1, תוך שימוש ציני בפרטים מכפישים מעברו של אחיו של הנתבע 1.
2. העובדות בפרסום הן נכונות ויש בהן ענין ציבורי רב. דברי הפרשנות ביחס לעובדות, אינם מהווים לשון הרע וממילא חלות לגביהם הגנות הקבועות בדין, בראש ובראשונה זכותו של הנתבע 1 כעיתונאי להביע דעה לגבי התובע, בשם חופש הביטוי, שהוא מערכי היסוד של המשטר הדמוקרטי בישראל, גם אם הדברים אינם נוחים למי שעומד בראש המדינה ואמור להגן על ערכיה.

3. לפיכך וכפי שיפורט להלן, דין התביעה להידחות ומן הראוי להעביר לתובע מסר הולם, לפיו אין זה ראוי כי ראש ממשלה, בפרט בנסיבות ענין זה, ינקוט בטקטיקה לא ראויה, לשון המעטה, של הגשת תביעות הפחדה נגד מבקריו (ודאי כאשר אין כל בסיס קלוש להגשת התביעה).

ב. העובדות הרלוונטיות

ב1. הצדדים

4. כאמור, התובע הוא ראש ממשלת ישראל. התובע נחשד במספר פרשיות פליליות, בחלק מהן הוא חשוד בקבלת שוחד. מזה חודשים ארוכים ועד לימים אלו, בוחן היועץ המשפטי לממשלה, ד"ר אביחי מנדלבליט, אם להגיש נגד התובע כתב אישום ובאילו סעיפי אישום. לפי פרסומים, מועד ההכרעה קרוב.

5. הנתבע 1, מר בן כספית ("מר כספית"), הוא עיתונאי ופרשן פוליטי ומדיני בכיר, המסקר מזה שנים ארוכות את המערכת הפוליטית, לרבות מטבע הדברים את פעילותו של התובע כראש ממשלה. מר כספית כתב שנים ארוכות בעיתון 'מעריב'; הוא משמש כיום כפרשן בכיר בעיתונים 'מעריב' ובאתר החדשות 'אל מוניטור'; והוא מגיש מדי יום, חמישה ימים בשבוע, תכנית אקטואליה ב-'רדיו ללא הפסקה'. מר כספית פרסם מספר ספרים לרבות ספרים שעסקו בראש הממשלה ושר הביטחון לשעבר אהוד ברק ולאחרונה גם ביוגרפיה של התובע.

6. הנתבע 2 הוא איש עסקים הפועל בין היתר בתחום התקשורת. ואולם, בניגוד לנטען, הנתבע 2 אינו המוציא לאור של העיתון 'מעריב'¹, אין כל עילת תביעה נגדו ודין התביעה נגדו להיות מסולקת על הסף.

7. גם הנתבעת 4 אינה קשורה לעיתון מעריב (בגלגולו הנוכחי, ייתכן שהיתה קשורה לעיתון בתקופות קודמות) וכעולה מדו"ח רשם החברות, היא נמצאת בפירוק מרצון. יוער, כי אילו היה התובע טורח לבדוק את העובדות (גם) בהקשר זה, במקום להיחפז בהגשת תביעת סרק ממניעים זרים, הוא ודאי היה מגלה עובדה זו. כמפורט להלן, כפי שהתובע לא טרח לבדוק לאשורן את העובדות באשר לזהות הנתבעים, כך הוא כשל בבדיקת יתר העובדות נושא התביעה - וראשית התביעה מעידה על אחריתה: מדובר בתביעה מופרכת שהוגשה בחופזה ושדינה **להידחות על הסף** ולגופה.

ב2. מרץ 2018: הפרסום הראשון בדבר מעורבותה של עו"ד מררי בתיקי התובע

8. ביום 4.3.2018 פורסם באתר 'גלובס' כי היועץ המשפטי לממשלה שוקל להקים צוות בחינה נוסף לתיקי התובע. לפי הפרסום, המטרה של צוות זה, אם יוקם, תהיה להביא חוות דעת מקצועית נוספת ליועץ המשפטי לממשלה בשאלה אם יש די ראיות להעמיד את התובע לדין בתיקים הפליליים בהם נחקר.

9. בפרסום זה נכתב במפורש, לרבות בכותרת משנה בולטת כי אם יוקם הצוות, תעמוד בראשו **עוה"ד עמית מררי**, שמונתה זה מכבר למשנה ליועץ המשפטי לממשלה לעניינים פליליים.

העתק הפרסום בגלובס מיום 4.3.2108 מצורף ומסומן "1".

¹ המוציאה לאור של העיתון מעריב היא חברת ג'רוזלם פוסט בע"מ.

ב3. מאי-יוני 2018: העיתונאי מרדכי גילת ואחרים מפרסמים את החקיקה הפרסונאלית שמקדם מקורבו של התובע, חבר הכנסת מיקי זוהר - שיש בה להגדיל במיליוני שקלים את קצבת היועץ המשפטי לכנסת, עו"ד אייל ינון, בן זוגה של המשנה ליועמ"ש לעניינים פליליים

10. ביום 31.5.2018 פורסם באתר 'כאן' (על ידי מרדכי גילת) ובאתר 'הארץ' (על ידי טלי חירותי סובר) כי חבר הכנסת מיקי זוהר מקדם חקיקת בזק פרסונלית, שנועדה לתת ליועץ המשפטי לכנסת, עו"ד ינון, הטבות כספיות מפליגות בהיקף של מיליוני שקלים.

העתק הפרסומים מיום 31.5.2018 באתר 'כאן' ובאתר 'הארץ' מצורף ומסומן "2".

11. יצוין, כי חבר הכנסת מיקי זוהר הוא מחברי הכנסת הקרובים והמקורבים ביותר לתובע. בכלל זה, חבר הכנסת זוהר, בתפקידו כיו"ר ועדת הכנסת, יזם וקידם לא פעם חקיקה שנועדה להיטיב עם התובע ולשרת את האינטרסים האישיים שלו. כך, למשל, חבר הכנסת זוהר קידם חקיקה שהעניקה לתובע פטור ממש על רכבו ועל הוצאות מעונו הפרטי. חבר הכנסת זוהר הסביר, כי קידם חקיקה זו בעקבות "דברים ששמע בלשכת ראש הממשלה" על שכרו של התובע. בהזדמנות אחרת, קידם חבר הכנסת זוהר את "חוק ההמלצות", שנועד להשתיק את המלצות המשטרה בנוגע להגשת כתב אישום נגד נבחרי ציבור. חבר הכנסת זוהר הודה בפה מלא כי מדובר בחוק פרסונאלי שנועד להגן על התובע מפני פרסום המלצות המשטרה בענין התיקים הפליליים בהם נחקר. פעולות אלו של חבר הכנסת זוהר (שהן רק חלק קטן מהדוגמאות המעידות על קרבתו של חבר הכנסת זוהר לתובע), נחזו להיות בשליחותו של התובע.

פרסומים לדוגמה מהם עולה כי חבר הכנסת זוהר פעל, לכאורה, מטעמו ובשליחותו של התובע מצורף ומסומן "3".

12. בנוסף, במסגרת הדיונים בוועדת הכנסת לגבי החוק, שפורסמו, הודה חבר הכנסת מיקי זוהר (יו"ר ועדת הכנסת) כי אכן מדובר בחקיקה פרסונלית.

13. יצוין כי לנתבעים לא ידוע מתי בדיוק החל חבר הכנסת זוהר לקדם את הליך החקיקה בענין זה, למעט העובדה שהדבר נעשה זמן לא רב לאחר הפרסום ב-'גלובס' בענין מינויה של עו"ד מררי לצוות העוסק בתיקו הפליליים של התובע.

14. ביום 9.6.2018 פורסם באתר 'דה-מרקר', מאמר פרי עטו של סמי פרץ, תחת הכותרת:

"היועץ המשפטי אשתו ופנסיית המיליונים שהח"כים מסדרים לו".

15. במאמר זה נמתחה ביקורת חריפה על החקיקה הפרסונלית שנועדה להעניק הטבה של מיליונים ליועץ המשפטי לכנסת, עו"ד ינון ונדונה בהבלטה העובדה שאשתו, עו"ד מררי, היא המשנה ליועץ המשפטי לממשלה לעניינים פליליים.

העתק הפרסום באתר 'דה-מרקר' מיום 9.6.2018 מצורף ומסומן "4".

ב4. יוני 2018: אישור התיקון לחוק הכנסת, המגדיל במיליוני שקלים את גמלתו של היועץ המשפטי

לכנסת, עו"ד ינון - על ידי התובע עצמו

16. ביום 17.6.2018 פורסם ברשומות חוק הכנסת (תיקון מס' 45), התשע"ח-2018. בסעיף 4 לתיקון לחוק, תוקן סעיף 25 לחוק הכנסת ונקבע בו, בין היתר, כי גמלתו של היועץ המשפטי לכנסת, תשווה לזו של היועץ המשפטי לממשלה ושל שופט בבית המשפט העליון. בתיקון נכתב כי הוא יחול על מי שמכהן כיועץ המשפטי לכנסת ביום תחילתו של חוק זה ואילך, החל ביום תחילת כהונתו בתפקיד. "

17. למרות שעו"ד ינון הוא בן זוגה של עו"ד מררי; למרות הפרסומים מהחודשים מרץ-יוני 2018 בדבר מינויה של עו"ד מררי לצוות שידון בתיקיו הפליליים של התובע; ולמרות תפקידה של עו"ד מררי כמשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי) - על התיקון לחוק חתם התובע עצמו (ביחד עם נשיא המדינה ויו"ר הכנסת) וזאת חרף ניגוד העניינים הברור בו הוא היה מצוי ביחס לחוק זה, שחייב אותו להימנע מלעסוק בנושא.

העתק התיקון לחוק הכנסת כפי שפורסם ברשומות מצורף ומסומן "5".

18. לעניין זה חשיבות מיוחדת לענייננו, משום שלמקרא כתב התביעה, עשוי להתקבל הרושם (השגוי) כאילו התובע לא היה מעורב מטוב ועד רע בתיקון לחוק הכנסת. המציאות כאמור שונה: התובע, בתפקידו כראש ממשלת ישראל, הוא שחתום בעצמו על החוק (כאמור, למרות ניגוד העניינים הבולט בו הוא היה מצוי בהקשר זה) ויש להניח כי הוא ידע ויודע היטב ואף טרח לברר מבעוד מועד, על אילו הוראות חוק הוא חותם ומה משמעותן.

19. התוצאה של תיקון החוק, לפי פרסומים, היא הגדלת הפנסיה של עו"ד ינון, עם פרישתו מתפקיד היועץ המשפטי לכנסת (בעוד כשנתיים לפי פרסומים), מ-38,000 ₪ בחודש ל-47,000 ₪ בחודש, גמלה ממנה הוא צפוי ליהנות כבר מגיל 53, בהיותו מבוטח בפנסיה תקציבית, בסכום האמור להצטבר למיליוני שקלים.

העתק פרסומים ביחס לאישור התיקון לחוק הכנסת מצורף ומסומן "6".

20. אמור מעתה: התובע הוא שאישר במו ידיו ובחתימתו האישית, את התיקון לחוק הכנסת המעניק הטבה כספית משמעותית ליועץ המשפטי לכנסת, עו"ד ינון.

21. להשלמת התמונה יצוין כי עו"ד ינון הודיע בשלב מסוים באופן פומבי, כי הוא מבקש שהחוק לא יחול עליו, אלא רק על מחליפו בתפקיד. למרות זאת, החוק הוחל גם עליו.

22. יצוין כי נגד החוק הוגשה עתירה לבג"ץ (בג"ץ 4723/18 זאב אשר שלו ואח' נ' ועדת הכנסת) שטרם נדונה.

ב5. נובמבר-דצמבר 2018: משרד המשפטים והיועץ המשפטי לממשלה בעצמו, מאשר רשמית את דבר

מעורבותה של עו"ד מררי בתיקי התובע

23. ביום 27.11.2018 פורסם באתר 'גלובס', ובאתר 'הארץ' כי הפרסום מיום 4.3.2018 בדבר מעורבותה של עו"ד עמית מררי בטיפול בתיקי התובע, אושר על ידי משרד המשפטים.

24. בכלל זה פורסמה תגובת משרד המשפטים, שממנה עולה כי עו"ד מררי, שהיא המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי), מסייעת ליועץ המשפטי לממשלה באופן שוטף, לרבות בתיקי החקירה של התובע. וכך נכתב בפרסומים:

"באשר לטענות לפיהן המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי), גברת עמית מררי, מגבשת חוות-דעת נגדית לעבודת מי מצוותי הפרקליטות העוסקים בתיקים, נבהיר כי אין לדברים כל שחר. המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי) מסייעת ליועץ בקבלת החלטות בתיקים פליליים במסגרת עבודתם השוטפת. זהו חלק מהגדרת התפקיד הרשמי שלה, כך נעשה גם בתיקים אחרים, וכך תנהג גם במקרה זה. במסגרת תפקידה היא נעזרת בסיוע של עוזרים.

העתק הפרסומים מיום 27.11.2018 באתר 'גלובס' ובאתר 'הארץ' מצורף ומסומן "7".

25. מהפרסומים הנ"ל עולה, כי עו"ד מררי מסייעת ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי) באופן שוטף, וכי היא צפויה לסייע לו גם בתיקי התובע ("יזכך גם תנהג במקרה זה" לשון תגובת משרד המשפטים). היות שכבר במועד קידום הצעת החוק ובמועד אישורה, כיהנה עו"ד מררי בתפקיד המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי), הרי שהמסקנה המתחייבת מתגובת משרד המשפטים הנ"ל, היא שכבר אז היתה עו"ד מררי חלק מהצוות האמור לעסוק או עוסק בפועל, בתיקי החקירה הפלילית של התובע.

26. ביום **29.11.2018**, פורסם באתר 'גלובס' כי התנועה לטוהר המידות פנתה ליועץ המשפטי לממשלה, בבקשה לשקול בשנית מינוי צוות פרקליטים נוסף לתיקי התובע. בין היתר, פורסם כי בפניית התנועה לטוהר המידות ליועץ המשפטי לממשלה, נטען כי אין זה ראוי שעו"ד עמית מררי תהיה חברה בצוות שיבחן את תיקי התובע, לאור היותה בת זוגו של עו"ד ינון - שאך לאחרונה קיבל הטבה משמעותית בסיוע חברי כנסת מהקואליציה.

העתק הפרסום באתר גלובס מיום 29.11.2018 מצורף ומסומן "8".

27. ביום **20.12.2018**, נאם היועץ המשפטי לממשלה בוועידת גלובס לעסקים. במסגרת נאומו התייחס היועץ המשפטי לממשלה בהרחבה לתיקי החקירה של התובע. בין היתר, הודיע היועץ המשפטי לממשלה, בעצמו ובקולו, כי עו"ד עמית מררי, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה לעניינים פליליים (ובת זוגו של עו"ד ינון) היא בין החברים בצוות הבחינה של תיקי התובע, העוסק בניתוח ממצאי החקירה.

28. נאום זה פורסם באתר 'גלובס' ובכלי תקשורת נוספים.

העתק פרסומים לגבי נאום היועץ המשפטי לממשלה מיום 20.12.2018 מצורף ומסומן "9".

6. דצמבר 2018: טור הפרשנות של מר כספית, נושא התביעה

29. בבוקר יום **21.12.2018**, פורסם הטור השבועי של מר כספית בעיתון 'מעריב' (במהדורת הדפוס). מדובר בטור פרשנות פובליציסטי שמפרסם מר כספית בעיתון 'מעריב' מזה מספר שנים, שבו הוא מביע את דעתו האישית בנושאים אקטואליים שונים, לרבות בענייניו של ראש הממשלה ושל אנשי ציבור נוספים.

30. הטור עסק בנושאים שונים שעל סדר היום הציבורי ובעיקר בהופעתו של התובע בוועידת גלובס לעסקים.

31. בטור השבועי הנ"ל, התייחס מר כספית, בין היתר (ובחלק קטן מאד מהטור), לדבריו של היועץ המשפטי לממשלה בוועידת גלובס, שפורסמו יום קודם לכן ובפרט להודעתו כי עו"ד מררי היא חלק מצוות הפרקליטים שעוסק ויעסוק בניתוח תיקי החקירה של התובע. מר כספית הזכיר את העובדה שעו"ד מררי היא בת זוגו של עו"ד ינון, היועץ המשפטי לכנסת; את העובדה שאותו יועץ משפטי לכנסת, קיבל לאחרונה הטבה כספית משמעותית בסך 6 מיליון ₪, במסגרת חקיקה; ואת העובדה שמי שקידם ודחף את החקיקה בענין זה, היה חבר הכנסת מיקי זוהר (תוך הוספה **פרשנית** כי מיקי זוהר מקורב לראש הממשלה ומשמש כשליח יעיל שלו, בעניינים פוליטיים שונים).

32. מר כספית גם ציין - **בבחינת דעתו האישית** - כי המצב שנוצר כתוצאה מהעובדות הנ"ל, הוא שעו"ד ינון, בן זוגה של עו"ד מררי, האמורה להשתתף בהכרעת גורלו של התובע בהיבט הפלילי, קיבל בעקיפין הטבה של מיליונים מידי של התובע, במסגרת אותה חקיקה. ואכן, **אין חולק כי זה אכן המצב שנוצר**.

33. עוד הוסיף מר כספית, כי הוא אינו מטיל דופי ביושרם של עו"ד ינון ועו"ד מררי.

7.7. ערב שבת: פרקליטיו של ראש הממשלה משגרים לנתבעים מכתב איום בהול

34. בערב שבת, **יום שישי, ה-21.12.2018 בשעה 18:51** שלחו ב"כ התובע למר כספית מכתב התראה טרם נקיטת הליכים. במכתב טענו ב"כ התובע, בין היתר, כי הפרסום בטור הדעה מיום 21.12.2018, מהווה לשון הרע, דרשו ממנו פיצוי בסך 100,000 ₪; תיקון והתנצלות; וכן דרשו "להסיר את הפרסום", ככל שהוא מופיע בדרך של קישור המאפשר העתקתו, וזאת למרות שהפרסום לא הופיע באותה עת באתר האינטרנט של 'מעריב', אלא במהדורת הדפוס בלבד.

35. במכתב הנ"ל טענו ב"כ התובע בין היתר: (1) כי אין קשר בין צירופה של עו"ד מררי לצוות הפרקליטים להטבה שניתנה לעו"ד ינון; (2) כי דבר צירופה של עו"ד מררי לצוות הפרקליטים המטפל בתיקו הפליליים פורסם כביכול לציבור "רק ביום 27.11.2018" ועל כן הדבר לא היה ידוע לתובע, כביכול; (3) כי ח"כ מיקי זוהר החל לטפל בחקיקת החוק רק בחודש מאי 2018, לפני הפרסום על מינויה של עו"ד מררי לצוות הפרקליטים שידון בתיקי ראש הממשלה ולא עשה זאת כשלוח של התובע; (4) כי לתובע "לא היתה כביכול כל נגיעה" לחקיקה בה ניתנה הטבה לעו"ד ינון; (5) וכי התובע לא הכיר את עו"ד מררי ועד לפרסום הדבר על ידי מר כספית והוא "כלל לא היה מודע", כביכול, לכך שקיים קשר בינה לבין עו"ד ינון.

36. המכתב הנ"ל היה בבחינת "רוב מהומה על לא מאומה", שהרי לא היה בפרסום כל לשון הרע, כנטען, אלא תיאור עובדות שאינן במחלוקת. ממילא העובדות שצוינו בפרסום נכונות והתפרסמו זמן רב לפני שמר כספית פרסם אותן (אך בניגוד לנטען, עוד לפני שהחל תהליך החקיקה המואץ בענין גמלתו של עו"ד ינון) - וכל שהוסף היתה פרשנותו של מר כספית, דעתו שלו, בדבר המצב שנוצר כתוצאה מהעובדות.

37. על כך שהאמור במכתב ב"כ התובע לא היה נכון, ניתן ללמוד כבר מהעובדה הפשוטה, שדבר מינויה של עו"ד מררי לצוות המטפל בתיקו הפליליים של התובע, **פורסם באתר 'גלובס' כבר בחודש מרץ 2018** וגם העובדה שעו"ד מררי היא בת זוגו של עו"ד ינון פורסמה **בחודש יוני 2018 לפני אישור התיקון לחוק, ולא** "לראשונה ביום 27.11.2018", כנטען במכתבו של התובע.

38. בנוסף, התובע בחר להתעלם במכתבו מהעובדה שהוא עצמו חתם על התיקון לחוק (כראש הממשלה) חרף ניגוד העניינים בו הוא היה מצוי ביחס אליו, כך שהטענה ש"אין לו קשר" לחקיקת החוק היא, במקרה הטוב, תמוהה.

39. מטרתו – הפסולה – של המכתב, לא היתה להגן על שמו הטוב של התובע, אלא לנסות ולהלך אימים על הנתבעים ולהשתיקם. זאת ניתן ללמוד בין היתר מאי-בדיקת העובדות הנכונות בהקשר זה וכמובן מתוכנו התוקפני והמתלהם של המכתב, ללא כל בסיס וללא כל הצדקה עניינית, בפרט כאשר העובדות בפרסום נכונות.

8ב. תשובתו ההגונה של מר כספית למכתב האיום - והגשת התביעה בבוקרו של יום ראשון

40. על אף שהעובדות שתיאר מר כספית היו נכונות לחלוטין, היות שכאמור הסיפור העובדתי שהביא מר כספית בהקשר זה לא היה חדש או בבחינת "חשיפה" כלשהי וממילא מרביתן פורסמו חודשים ארוכים קודם לכן ובמקומות אחרים, הבהיר מר כספית כי אם לטענת התובע העובדות שפורסמו אינן נכונות, הוא ישמח לאפשר תגובה או גרסה או הבהרת עמדתו של התובע בעניין. יצוין כי מר כספית הבהיר בפתח הדברים, שמדובר בתגובה ראשונית בלבד, שאינה משפטית.

41. תשובתו של מר כספית לא זכתה לכל מענה מבי"כ התובע והתובע לא ביקש להוסיף התייחסות או תיקון כלשהו מטעמו ביחס לעובדות שפורסמו או לפרשנותו של מר כספית ביחס אליהן.

42. למרות שלא היה כל בסיס לנטען במכתב והרבה לפני משורת הדין, לבקשת מר כספית, תוקן הפרסום בטור השבועי עוד לפני עלייתו לאוויר באתר האינטרנט של 'מעריב', כך שדעתו האישית של מר כספית בענין הנסיבות שנוצרו בעקבות מינויה של עו"ד מררי לטפל בתיקי התובע, כאמור לעיל, הוסרה ולא נכללה כלל בנוסח הטור כפי שפורסם באתר האינטרנט של 'מעריב', אשר עלה לאוויר רק במוצאי שבת, 22.12.2018. בנוסף שונתה במעט הפרשנות ביחס לחבר הכנסת זוהר.

43. בבוקר יום 23.12.2018 הוגשה התביעה שבכותרת. התובע לא הסתפק בהגשת התביעה ובהמשך אותו היום פרסם בעצמו בדף הפייסבוק שלו, השמצה מכוערת ביחס לעברו של אחיו של מר כספית (בהתייחס לאירוע שהתרחש לפני כ-17 שנה...), שכמובן אינו רלוונטי לפרסום נושא התביעה – ובכלל. העתק הפרסום המשמיץ שעשה התובע ביחס לאחיו של מר כספית מצורף ומסומן "10".

ג. דין התביעה להידחות

44. כאמור בפתח, התביעה דנא היא תביעת סרק מובהקת, תביעת השתקה שאין לה כל בסיס עובדתי או משפטי ואשר דינה להידחות על הסף, לא כל שכן לגופה.

1א. הדברים שפורסמו אינם מהווים לשון הרע

45. קריאה נכונה של הפרסום נושא התביעה, שלא במטרה לחפש "בכוח" עילת תביעה, כפי שעשה התובע,

תגלה כי כלל לא יוחס במסגרתו לתובע מה שהוא טוען שמיוחס לו ואין בו כלל לשון הרע על התובע.

46. בכלל זה, לא נטען בפרסום כי החקיקה שיזם חבר הכנסת זוהר, קשורה בהכרח למינויה של עו"ד מררי לצוות הפרקליטים המטפל בתיקי התובע או כי חבר הכנסת זוהר היה במקרה זה "שלוח" של התובע. כל שנטען בפרסום, הוא שהמצב שנוצר הוא שמחד, עו"ד מררי משמשת בתפקיד בכיר בצוות הפרקליטים הבוחן את תיקי התובע; ומאידך בן זוגה קיבל הטבת מיליונים מידי ראש הממשלה, החתום כזכור במו ידיו על התיקון לחוק הכנסת ובשים לב לכך שמקורבו, חבר הכנסת זוהר - הידוע כמי שקידם חקיקה פרסונאלית שנועדה לסייע לתובע - הוא שיזם, קידם ודחף גם את התיקון לחוק זה.

47. זהו אכן המצב שנוצר, אולם אין בכך משום פרסום לשון הרע. בכך נשמט הבסיס תחת התביעה ודינה להידחות על הסף.

2ג. הדברים שפורסמו נהנים מהגנת אמת הפרסום

48. גם אם בית המשפט הנכבד יקבע, בניגוד לעמדת הנתבעים, כי הדברים שפורסמו מהווים לשון הרע, דין התביעה להידחות שכן הדברים שפורסמו נהנים מהגנת אמת הפרסום, בהתאם להוראות סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 ("חוק איסור לשון הרע").

49. בכלל זה, כל העובדות שלהלן שאותן פרסם מר כספית, הן נכונות:

49.1. עו"ד עמית מררי היא בת זוגו של עו"ד איל ינון, היועץ המשפטי לכנסת;

49.2. עו"ד עמית מררי היא המשנה ליועץ המשפטי לממשלה לעניינים פליליים;

49.3. היועץ המשפטי לממשלה בוחן את תיקי החקירה השונים של התובע, על מנת להחליט אם להגיש בעניינו של התובע כתב אישום, או מספר כתבי אישום ועו"ד מררי היא חלק מצוותו של היועץ המשפטי לממשלה בענין זה;

49.4. כבר בחודש מרץ 2018 פרסם כי עו"ד עמית מררי צפויה להצטרף לצוות היועץ המשפטי לממשלה שידון בתיקי התובע ופרסומים נוספים בענין זה בהם נכתב כי עו"ד מררי היא בת זוגו של עו"ד ינון וכי הענין יוצר מצב בעייתי, פרסמו בחודשים מאי ויוני 2018;

49.5. סמוך לאחר פרסום זה (ולכל המאוחר בחודש מאי 2018) החל חבר הכנסת מיקי זוהר, המקורב לתובע, לקדם הליך חקיקה להעלאת קצבתו של היועץ המשפטי לכנסת במיליוני שקלים, שהסתיים תוך זמן קצר בתיקון לחוק הכנסת;

49.6. בחודש יוני 2018 חתם התובע בעצמו ובאופן אישי (בתפקידו כראש הממשלה), על התיקון לחוק הכנסת המעניק לעו"ד ינון הטבת מיליונים.

50. למען הזהירות יצוין, כי ככל שאיזה מן הפרטים בפרסום לא היה אמת, הרי שהיה זה פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש ואין בכך כדי לשלול מהנתבע את הגנת האמת בפרסום.

51. כמעט מיותר לציין כי בפרסום הנוגע לראש ממשל ישראל, יש ענין ציבורי רב.

3. הפרסום נהנה מהגנת תום הלב

52. נוסף על כל האמור לעיל, הדברים שכתב מר כספית שיקפו את דעתו ואת פרשנותו כעיתונאי וכפרשן פוליטי ונאמרו בתום לב, והם נהנים מהגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע.

53. כך, היחסים שבין מר כספית לבין הקוראים, שאליהם הופנה הפרסום, הטילו על מר כספית חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות את הפרסום. הפרסום מתייחס לדברים שיש בהם ענין ציבורי משמעותי, והעובדות שתוארו בפרסום היו אמת. לכן, הפרסום נהנה מהגנת "העיתונות האחראית",² הקבועה בסעיף 15(2) לחוק איסור לשון הרע.

54. בנוסף, הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות התובע בתפקיד רשמי או ציבורי - ראש הממשלה; ועל מעשיו או דעותיו של התובע, במסגרת תפקידו זה - והוא נהנה מהגנת סעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע, בין היתר בהיותו מושתת על עובדות נכונות.³

55. כמו כן, הפרסום היה גם הבעת דעה על התנהגות התובע כאדם שעניינו משמש נושא לחקירה - כאמור וכידוע, התובע נחקר במשטרה במספר רב של פרשיות פליליות חמורות, בהן חשדות לקבלת שוחד ולהפרת אמונים במסגרת תפקידו כראש ממשלה - או על אפיו, עברו מעשיו או דעותיו של התובע, במידה שהם נתגלו באותה התנהגות - והוא נהנה מהגנת סעיף 15(5) לחוק איסור לשון הרע.

56. הפרסום נשוא התביעה גם לא חרג מתחום הסביר בנסיבות הענין. עמדתו האישית ופרשנותו של מר כספית בדבר היותו של חבר הכנסת זוהר "משליחיו היעילים" של התובע; ובדבר "המצב שנוצר" בשל העובדות הנ"ל, הובעה בצורה מינורית יחסית, במסגרת טור פובליציסטי תוך שהודגש כי הדברים הם רק בבחינת "המצב שנוצר" ולא מעבר לכך.

57. לפיכך, מר כספית פרסם את הדברים בתום לב, מתוך אמונה באמיתות הדברים, ולא היתה לו כוונה לפגוע בתובע פגיעה גדולה מן הפגיעה הסבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע. לכן, מתקיימת החזקה הקבועה בסעיף 16 לחוק איסור לשון הרע, לפיה הפרסום נעשה בתום לב.

58. למען הזהירות בלבד, יצוין כי הפרסום היה חזרה על פרסומים קודמים; כי מר כספית היה ועודנו משוכנע באמיתות הפרסום; וכי חלק מהפרסום תוקן לאחר קבלת מכתב ב"כ התובע (ר' לענין זה סעיפים 19(1), 19(2) ו-19(4) לחוק איסור לשון הרע).

ד. התייחסות לסעיפי כתב התביעה לגופם

59. מוכחש הנטען בסעיף 1 לכתב התביעה, למעט העובדה שהתובע מכהן כחבר כנסת, כראש הממשלה וכשר

² השור: דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך (פורסם בנבו, 18.9.2014).

³ ר' והשור: ע"א 323/98 אריאל שרון נ' עוזי בנימין, פ"ד נו(3) 245.

במספר תפקידים, שאינה מוכחשת. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יחזרו הנתבעים על האמור לעיל. יצוין, בהקשר לענייננו, כי בנוסף לאמור, יש רלוונטיות גם לעובדה כי התובע חשוד בעבירות פליליות חמורות, במספר פרשיות שונות. בין היתר, התובע חשוד כי במסגרת תפקידו הציבוריים, קיבל שוחד והפר אמונים. תיקי התובע נבחנים בימים אלו על ידי צוות בראשות היועץ המשפטי לממשלה.

60. הנטען בסעיף 2 לכתב התביעה אינו מוכחש, למעט הטענה שהנתבעת 4 "היא העיתון מעריב" - המוכחשת. הנתבעת 4 אינה קשורה לעיתון מעריב (ככל הנראה מדובר בחברה שהיתה קשורה לעיתון בגלגול קודם) ומבדיקה עולה כי היא בהליכי פירוק מרצון. הגשת התביעה נגד חברה זו, מלמדת על החיפזון בו נהג התובע בהגשת התביעה, המעיד גם על מניעיו הזרים והפסולים בהגשתה.

61. מוכחש הנטען בסעיף 3 לכתב התביעה. מר עוזר אינו המוציא לאור של העיתון מעריב. המוציאה לאור של העיתון מעריב היא חברת ג'רוזלם פוסט בע"מ. לפיכך, דין התביעה נגד הנתבע 2 - סילוק על הסף. כאמור לעיל, הנתבעת 4 אינה "העיתון מעריב".

62. מוכחש הנטען בסעיף 4 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יחזרו הנתבעים על האמור לעיל. מוכחש כי הנתבע 3 ערך את הטור נושא התביעה.

63. מוכחש הנטען בסעיף 5 לכתב התביעה. כעולה מנתוני רשם החברות, חברה זו מצויה בפירוק מרצון.

64. מוכחש הנטען בסעיפים 6-9 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יחזרו הנתבעים על האמור לעיל. עוד יצוין, בין היתר, כך:

64.1 בניגוד לנטען, מר כספית אינו מנהל "מסע השמצות" נגד התובע. בין אם הדבר מוצא חן בעיני התובע ובין אם לאו, מר כספית ממלא את תפקידו כעיתונאי, לסקר ולבקר אנשי ציבור. התובע, כמי שהתפרנס ומתפרנס עשרות שנים מכספי ציבור, היה ועודו חשוף לביקורת. פרסום ביקורת עניינית על תפקודו הציבורי של התובע, אינה הופכת את המפרסם למי שמנהל "מסע השמצות".

64.2 יצוין כי מר כספית אינו העיתונאי היחיד שביקר את התובע ואת התנהלותו הציבורית והאישית. רבים וטובים עשו ועושים זאת והדבר לגיטימי לחלוטין.

64.3 עוד יצוין, כי מר כספית כותב טור שבועי בעיתון 'מעריב' מזה מספר שנים, לרבות טורים רבים בהם התייחס לתובע, בתפקידו הציבוריים השונים בהם הוא מכהן מזה מספר עשורים ומתח עליו ביקורת נוקבת, כאשר סבר שיש הצדקה לכך. מר כספית גם כתב ופרסם לאחרונה ביוגרפיה על התובע. למרות זאת, מר כספית מעולם לא נתבע על ידי התובע בלשון הרע (או בכלל). דומה שענין זה מדבר בעד עצמו ועומד בסתירה מוחלטת לטענות התובע.

64.4 עוד יובהר, כי התובע אינו ידוע כמי שנוהג "להבליג" על פרסומים נגדו שהוא מוצא אותם ראויים ומתאימים להגשת תביעה (לגיטימית יותר או פחות). ההיפך הוא הנכון: התובע נוהג כמעט באובססיביות ביחס לתדמיתו הציבורית והאישית ואינו מהסס לנקוט בהליכים משפטיים כל

אימת שהוא סבור שהתביעה משרתת אינטרס כלשהו (למשל: ניסיון להרתיע, להפחיד ולהשתיק). בכלל זה, התובע הגיש עד היום מספר תביעות לשון הרע, נגד גורמים שונים.

64.5. ברור, אפוא, כי העובדה שהתובע עצמו לא מצא לנכון לתבוע עד עתה את מר כספית או את העיתון מעריב (בגלגולו הנוכחי) חרף הביקורת הציבורית הלגיטימית שחזר ומתח עליו מר כספית בטוריו ולמרות טענת התובע ל-"מסע השמצות", מדברת בעד עצמה ואינה מעידה על הבלגה, אלא מלמדת ומוכיחה כי אין ולא היה כל בסיס לכך - וגם עתה מדובר בתביעה חסרת בסיס שתידחה.

65. מוכחש הנטען בסעיף 10 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יחזרו הנתבעים על האמור לעיל ובפרט מוכחש כי הפרסום נושא התביעה היה במסגרת "כתבה". עוד יצוין, בין היתר, כך:

65.1. התובע היה שר התקשורת, עוסק רבות בענייני תקשורת ובקיא מאד בנעשה בעולם התקשורת. התובע יודע היטב, אפוא, את ההבדל בין "כתבה" לבין "טור דעה" וההתייחסות (הכוזבת) לטור הדעה הפובליציסטי של התובע כ-"כתבה", נעשה ביודעין, בניסיון להציג את דבריו של מר כספית ביחס ל-"מצב שנוצר" ולהיותו של חבר הכנסת זוהר "משליחיו היעילים" של התובע כעובדות, במקום כדעה וכפרשנות כפי שהיו באמת. לראיה, התובע אף מודה במובלע בבחינת הודאת בעל דין, כי מדובר בטור דעה. ברור, אפוא, כי לא היה מקום להתייחס לפרסום כ-"כתבה".

65.2. על כל פנים, כאמור, לא מדובר בכתבה אלא מדובר בטור פובליציסטי שאינו מתיימר להוות תחקיר עיתונאי ביחס לעובדות. למעשה, העובדות שתוארו בחלק הטור שעסק בתובע, נושא התביעה דנא, פורסמו קודם לכן במקומות אחרים ולפי הידוע, לא הוכחשו ואיש לא נתבע בגינם. גם מטעם זה ברור כי התביעה מופרכת.

66. מוכחש הנטען בסעיפים 11-12 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יחזרו הנתבעים על האמור לעיל. עוד יוסיפו הנתבעים כך:

66.1. העובדה שצוינה בטור ביחס להטבה שקיבל עו"ד ינון, היא **אמת לאמיתה** והתובע, כמי שחתם בעצמו על התיקון לחוק הכנסות, ודאי יודע או אמור לדעת זאת היטב.

66.2. עם זאת, בניגוד לנטען, מר כספית הצביע בדרך של פרשנות על המצב העובדתי המטריד שנוצר - לפיו, **כענין שבעובדה**, עו"ד ינון קיבל במסגרת תפקידו כיועץ המשפטי לכנסת הטבת מיליונים; במסגרת חוק שיזם וקידם ח"כ מיקי זוהר; שהוא מקורבו של ראש הממשלה; בשעה שבת זוגו של עו"ד ינון, היא חברה בכירה בצוות המטפל בתיקי ראש הממשלה. זוהי פרשנות וכך יש להתייחס אליה וממילא, **זהו אכן המצב שנוצר**.

66.3. מר כספית אף ציין במפורש את הכרונוולוגיה העובדתית בהקשר זה, לפיה התיקון לחוק אושר לפני הפרסום האחרון ביחס להיותה של עו"ד מררי חלק מהצוות המטפל בתיקי החקירה.

67. מוכחש הנטען בסעיפים 13-15 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יחזרו הנתבעים על האמור לעיל. הפרסום **אינו מהווה לשון הרע** ביחס לתובע, ובכלל והתובע אינו "מואשם" בפרסום בדבר. ממילא מדובר בדברי פרשנות שלא ניתן לסווגם כ-"שקר" (וממילא הם נכונים לחלוטין).
68. מוכחש הנטען בסעיפים 16-19 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יחזרו הנתבעים על האמור לעיל. עוד יוסיפו הנתבעים ויטענו, בין היתר, כך:
- 68.1. בניגוד מוחלט לנטען בכתב התביעה, צירופה הצפוי של עו"ד מררי לצוות הבוחן את תיקי התובע, פורסם לציבור באתר "גלובס" **כבר בחודש מרץ 2018** (לפני שחבר הכנסת זוהר יזם והחל לקדם במרץ את התיקון הפרסונאלי לחוק הכנסת) ובהמשך פורסם שוב במקומות נוספים בחודשים **מאי ויוני 2018** - לרבות העובדה שעו"ד מררי היא בת זוגו של עו"ד ינון והקושי הנובע מכך - לפני שהתובע חתם על התיקון לחוק הכנסת. ר' לעניין זה נספחים 1-3 לעיל, המדברים בעד עצמם.
- 68.2. בכל הכבוד, הטענה כי התובע, ראש ממשלת ישראל ושר התקשורת לשעבר, המוקף עורכי דין, יועצים ומקורבים - לרבות יועצי תקשורת ואנשים העוסקים בתקשורת - אשר עוסק באופן תדיר ואובססיבי כמעט בפרסומים אודותיו (והדברים מתוארים על דרך ההמעטה), אשר ודאי מתעניין מאוד בכל הנעשה בתיקי החקירה הפלילית בעניינו, "לא ידע" על פרסומים שעסקו בצוות היועץ המשפטי לממשלה הבוחן את תיקי החקירה בעניינו שלו ו-"לא ידע" כביכול על העובדה שחברה בכירה בצוות היועץ המשפטי לממשלה האמור לדון בתיקים הללו, היא אשתו של היועץ המשפטי לכנסת או שעובדה זו "חמקה מעיניו" - **אינה מעוררת אמון, לשון המעטה**.
- 68.3. נזכיר: זהו אותו תובע שלפני שבועות אחדים כינס מסיבת עיתונאים בשעת צפיית השיא על מנת להודיע "הודעה דרמטית", שכל כולה עסקה בחקירותיו ובטענות ביחס לחקירותיו. זהו אותו תובע שנאלץ לעסוק השכם והערב בשאלת **עיתוי** פרסום החלטת היועץ המשפטי לממשלה אם להעמידו לדין פלילי, בכפוף לשימוע וההשלכה של עיתוי הפרסום (אם יוחלט להעמידו לדין) על תוצאות הבחירות הכלליות לכנסת, או על המשך כהונתו כראש הממשלה, אם ייבחר שוב לתפקיד זה. בכל הכבוד, **אין לנתבעים כל ספק כי התובע יודע ומעודכן היטב בכל פרט קטן הנוגע לחקירותיו ולפעולות היועץ המשפטי לממשלה**.
- 68.4. לפיכך, ידיעתו של התובע, ודאי של יועציו, על הפרסומים ביחס לזהות צוות הבדיקה של היועץ המשפטי לממשלה (ובכלל זה על הפרסומים ביחס לעו"ד מררי), היא **כמעט מובנת מאליה**.
- 68.5. על כל פנים, אם חבר הכנסת מיקי זוהר אכן החל לקדם את החקיקה הפרסונאלית שתוצאתה היא הטבת מיליונים ליועץ המשפטי לכנסת רק בחודש **מאי 2018**, הרי שהדבר נעשה **לאחר** שפורסם (עוד בחודש **מרץ 2018**) על הכוונה למנות את עו"ד מררי לצוות שיעסוק בתיקי התובע.
- 68.6. הנתבעים מניחים כי התובע בדק את העובדות ויודע היטב כי טענותיו בהקשר זה אינן נכונות.
69. מוכחש הנטען בסעיפים 20-22 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יחזרו הנתבעים על האמור לעיל. הדברים שפורסמו במאמר נושא התביעה אינם לשון הרע והם אמת לאמיתה. הפרסום לא היה

שקרי ולא היה "עלילה" אלא אמת לאמיתה. הפרסום לא נועד ולא "כוון" לפגוע בתובע או להשפילו אלא מדובר בדברי פרשנות שנועדו להציג את המצב שנוצר, כתוצאה מהחקיקה שקידם חבר הכנסת זוהר.

70. מוכחש הנטען בסעיף 23 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יחזרו הנתבעים על האמור לעיל. כאמור, הנתבע 2 אינו מו"ל מעריב והנתבעת 4 אינה "העיתון מעריב" ("העיתון מעריב" אינו אישיות משפטית וממילא האישיות המשפטית המהווה את "העיתון מעריב", כלל לא נתבעה בהליך זה). להסרת ספק, מוכחשת "אחריות" מי מהנתבעים לפרסום.

71. מוכחש הנטען בסעיף 24 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יחזרו הנתבעים על האמור לעיל. התובע אכן פנה בליל שבת במכתב התראה, אך זה מוען לנתבעים 1 ו-2 בלבד.

72. מוכחש הנטען בסעיפים 25-33 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יחזרו הנתבעים על האמור לעיל. עוד יוסיפו הנתבעים ויטענו, בין היתר, כך:

72.1. אין ולא היתה כל "הודאת בעל דין" מצד מר כספית. ההיפך הוא הנכון.

72.2. בתגובתו של מר כספית, שהובהר כי היא תגובה ראשונית בלבד ולא משפטית, הוא הבהיר כי כל העובדות בפרסום היו נכונות - והן אכן היו נכונות.

72.3. עם זאת, כאמור לעיל, מר כספית הבהיר כי אין מדובר ב-"חשיפה" שלו, אלא בדברים שכבר פורסמו על ידי אחרים ועל כן אין לו כל התנגדות לפרסום תגובה או תיקון ביחס לעובדות, ככל שלטענת התובע הן אינן נכונות (התובע בחר שלא לנצל אפשרות זו וענין זה מדבר בעד עצמו).

72.4. בניגוד לנטען, מר כספית לא "פרסם" כי ההטבה ליועץ המשפטי של הכנסת ניתנה כביכול מידיו של ראש הממשלה. מר כספית כתב במפורש כי מי שיזם את החקיקה היה חבר הכנסת מיקי זוהר (וזוהי עובדה שאינה במחלוקת) וציין, **כפרשנות**, כי חבר הכנסת זוהר הוא "משליחיו של ראש הממשלה", קרי: מקורבו (גם זו עובדה שאינה במחלוקת ואף אינה מוכחשת בכתב התביעה, למעט ביחס לחקיקה הספציפית הנ"ל); והתייחס למצב שנוצר עקב כך. זאת ותו לא.

72.5. אין ולא ניתן לראות בדברים שפורסמו בהקשר זה משום "קביעת עובדה", ודאי שלא "חשיפה עיתונאית ראשונה". מדובר בדברי פרשנות ופובליציסטיקה מובהקים. איש מקוראיו של מר כספית (ובהם התובע), לא סבר ולא יכול היה לסבור אחרת.

72.6. למען הזהירות יצוין שוב כי התובע לא פנה מעולם למו"ל העיתון מעריב או לעורכו בטרם הגשת התביעה, כי הנתבע 2 אינו מו"ל מעריב והנתבעת 4 אינה "העיתון מעריב".

73. מוכחש הנטען בסעיף 34 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יחזרו הנתבעים על האמור לעיל.

74. מוכחש הנטען בסעיף 35 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יחזרו הנתבעים על האמור לעיל. מוכחשת זכאות התובע לתבוע "פיצויים לדוגמא" על דרך של "אומדן" כללי ובלתי מוכת. ככל שמדובר בתביעה לפיצוי בסכום העולה על סכום הפיצוי הסטטוטורי הקבוע בחוק איסור לשון הרע, יהיה על התובע להוכיח בראיות את נזקיו הנתענים (והמוכחשים). בענין זה ולאור הסעד הנתבע, שומרים הנתבעים על זכותם לדרוש מסמכים ולהפנות לתובע שאלות באשר לנזקיו בפועל כתוצאה מהפרסום.

75. למען הזהירות בלבד יצוין, כי התובע לא סבל נזק ממון בגין הפרסום נשוא התביעה (ואף אינו טוען כך) וכי לתובע בכל מקרה יש אשם תורם של 100% לנזק הנטען (והמוכחש) שנגרם לו בשל הפרסום. כמו כן, אין כל קשר סיבתי בין הפרסום לבין נזקי התובע (המוכחשים), ולחלופין הנזקים הנתענים על ידי התובע (והמוכחשים), נגרמו על ידי גורמים שאינם בשליטת הנתבעים ואין הם נושאים באחריות בגינם, לרבות פעולתם המכרעת ו/או רשלנותם הבלעדית ו/או המכרעת ו/או התורמת של אחרים, שאינם בשליטת הנתבעים ובאחריותם לרבות התובע עצמו או מי מטעמו. לחלופין, בהתנהגות גורמים אחרים לרבות התובע עצמו או מי מטעמו שאינם בשליטת הנתבעים, יש כדי לנתק קשר כלשהו, אם קיים, דבר המוכחש כשלעצמו, בין התנהגות הנתבעים לבין הנזק שנגרם לתובע, המוכחש כשלעצמו.

76. יצוין שוב, גם זאת למען הזהירות בלבד, כי הפרסום נסמך בעיקרו על פרסומים קודמים; כי הנתבעים היו משוכנעים באמיתות הפרסום וכי חלק מהפרסום הוסר ותוקן (ר' לענין זה סעיף 19 לחוק אסור לשון הרע).

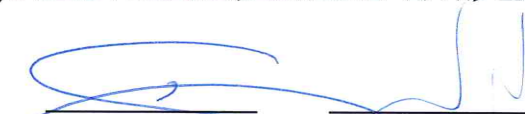
77. מוכחש הנטען בסעיפים 36-38 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יחזרו הנתבעים על האמור לעיל. התובע אינו זכאי לפיצוי כלשהו, לא כל שכן לפיצוי הנתבע על ידו.

78. מוכחש הנטען בסעיפים 38-40 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יחזרו הנתבעים על האמור לעיל. בכל הכבוד, בשים לב לשלל הפרשיות בהן נחקר התובע אשר ישנו סיכוי לא מבוטל כי הוא יועמד לדין פלילי בגינן, לרבות באשמת קבלת שוחד, מרמה והפרת אמונים, אין לתובע שם טוב בעניינים נושא התביעה. בכל מקרה ובניגוד לטענה השחצנית בסעיף 40 לכתב התביעה, מדובר בתביעת סרק חסרת בסיס, שלנתבעים עומדות הגנות רבות מפניה, כמפורט בהרחבה לעיל.

79. הנתבעים אינם כופרים בסמכותו של בית המשפט הנכבד לדון בתביעה.

80. מוכחש הנטען בסעיפים 42-43 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יחזרו הנתבעים על האמור לעיל. התובע אינו זכאי לסעד כלשהו, לא כל שכן לפיצוי הכספי הנתבע על ידו, או בכלל.

לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את התביעה ולחייב את התובע בהוצאות הנתבעים, לרבות בשכר טרחת עורך-דין ומע"מ בגינו כדין.

מורן מאירי, עו"ד   רוז בן-דור, עו"ד
מ.ר. 24526   מ.ר. 42976
מטרי, מאירי ושות', עורכי-דין
באי-כוח הנתבעים